

עמ"ת 2528/07/14 - סאלם אבו כף נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
עמ"ת 2528-07-14 אבו כף(עציר) נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופט יעקב פרסקי
העורר סאלם אבו כף (עציר)
נגד מדינת ישראל
המשיבה

2014 יולי 08

נוכחים:

העורר וב"כ עו"ד חופית אדרי

ב"כ המשיבה עו"ד שרית אלישע אל - עמי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום באשקלון (כב' השופט אמיר דהאן) מיום 30.6.14 ולפיה הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו.

כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות פריצה לרכב וגניבה מרכב וחבלה במזיד לרכב.

העבירות המיוחסות בוצעו ביום 18.1.14.

לאור העבר הפלילי, נקבע כי ישנה עילת מעצר ולאחר שנקבעו ראיות לכאורה.

בית המשפט הורה על קבלת תסקיר שירות המבחן אשר קבע כי ישנה מסוכנות גבוהה להישנות עבירות ולא מצאתי מפאת צנעת הפרט להרחיב אודות התרשמות שירות המבחן, אלא שהתסקיר בסיכום הינו שלילי, בשל חזרנות בתחום עבירות הרכוש, כמו גם הקביעה כי הערבים אינם מתאימים לפקח על העורר ולפיכך שירות המבחן לא בא בהמלצה.

בית המשפט קמא בהחלטה מפורטת שניתנה, פרט כי בחן את הערבים באופן בלתי אמצעי אך לא התרשם כי יהיה

עמוד 1

בכוחם למנוע מהעורר לצאת את מקום מעצר הבית.

בית המשפט מבהיר מדוע אינו נותן אמון בעורר.

בית המשפט הביא בחשבון טענה נוספת אשר עמדה במרכזו של הערעור.

מתברר כי בחודש ינואר, ביצע העורר לכאורה עבירות רכוש נוספות בגין נעצר עד תום ההליכים אלא שבערר שהוגש לבית המשפט המחוזי מרכז, קבע בית המשפט כי ניתן לאיין את המסוכנות באמצעות הערבים שהוצעו בתיק של בית משפט קמא.

בית המשפט קמא קבע כי בחלופה המוצעת ועל אף ששימשה בתיק האחר, אין בכדי ליתן מענה למסוכנות מהעורר, ולפיכך הורה על מעצרו עד לתום ההליכים.

כפי שכבר צוין, עיקר הערר נסוב על כך שמאז ינואר ולאחר שהורה בית המשפט במרכז על חלופת מעצר, לא עבר העורר כל עבירה ומכאן מתבקש בית משפט להסיק כי ניתן יהיה לסמוך על החלופה שתוכל לאיין את המסוכנות הנשקפת מהעורר.

במסגרת הערר נטען כי עסקינן בעבירות רכוש אשר הכלל הינו השחרור וכי מדובר בעילת מעצר שאינה במשקל גבוה.

עוד נטען כי בית המשפט עצמו סבר כי ניתן להורות על חלופה, אלא חלופה באיזוק אלקטרוני והפקדה כספית לא היתה אפשרית בנסיבות.

עוד נטען כי שגה בית המשפט כאשר נתן משקל כפול לעבירות העורר לכאורה וכי לא השתנה דבר למעשה מאז החלטת בית המשפט המחוזי מרכז.

המשיבה תמכה בהחלטת בית המשפט קמא ולפיה לא ניתן לתת אמון בעושה.

עוד נטען כי אין ליתן אמון גם בשל התחמקות העורר מדיונים בתיקים תלויים ועומדים.

לסיכום נטען כי בית המשפט לא שגה ואין מקום כי בית משפט זה יתערב בהחלטתו.

שקלתי טענות הצדדים ומצאתי כי דין הערר להידחות.

לא היתה מחלוקת אודות עילת המעצר והראיות לכאורה והשאלה היתה האם ניתן ליתן אמון בעורר כמו גם לסמוך על חלופת המעצר.

בית המשפט ביקש את עמדת שירות המבחן אשר עמדתו היתה שלילית וכידוע, כאשר בית משפט מורה על חלופת מעצר, על אף עמדה שלילית, עליו ליתן נימוקים מיוחדים לכך.

בית המשפט לא רק שלא מצא נימוקים מיוחדים, אלא שבחן בעצמו את הערבים ויש לשבחו על כך, אולם מצא כי אינם מתאימים למילוי התפקיד שמבוקש ליתן להם.

שירות המבחן קבע כי ישנו קושי באמון שיש ליתן בעורר ואף לעניין זה יש ליתן משקל.

עלו טענות באשר לכך שמסכת עובדתית דומה הביאה את בית המשפט המחוזי מרכז (כב' סגן הנשיא השופט אברהם יעקב בתיק 26161-02-14 החלטה מיום 16.2.14).

בית המשפט במחוז מרכז בקבלו ערעור על החלטת מעצר עד תום ההליכים של בית משפט השלום, התייחס לשש הרשעות קודמות ובכך שהעורר אינו מקפיד להתייבב לדיונים, אלא שקבע כי בשל כך שמדובר בעבריות רכוש, ניתן להורות על חלופה.

אלא שלהבדיל מהאמור, בבית המשפט המחוזי מרכז, בפני בית המשפט קמא עמד תיק נוסף אודות עבירות דומות לאלו שבהם דן בית המשפט המחוזי מרכז בערר על החלטת בית משפט השלום בראשל"צ.

כלומר, כעת מדובר בשני אירועים כאשר בבית המשפט המחוזי מרכז דובר באירוע אחד.

מהחלטת בית המשפט המחוזי מרכז עולה כי לא הוזכר מאסר על תנאי בר הפעלה מותנה לשלושה חודשים.

החלטת בית המשפט המחוזי מרכז אשר הפכה החלטה של בית משפט השלום בראשון, ניתנה והתוצאה היתה שחרור לחלופה. עיון בנתונים מעלה כי תוצאת השחרור במסגרת הערר אינה התוצאה היחידה שהיתה אפשרית במסגרת הערר.

קל וחומר שכאשר בפני בית משפט קמא יש נתונים נוספים, לכל הפחות נושא המעצר המותנה כמו גם העבירה הנוספת, שלא ניתן להסתמך על החלטת השחרור בבית המשפט המחוזי מרכז, קל וחומר, שהנתונים שהיו בפני בית משפט השלום באשקלון היו רבים יותר ובין היתר, הנתונים שהתקבלו משירות המבחן שהינו גורם אשר יכול לשפוך אור רב ולסייע לבית המשפט בנתונים הרלוונטיים.

סיכומם של דברים, לא מצאתי כי נפלה שגגה בהחלטת בית משפט השלום באשקלון כאשר הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים.

לפיכך אני מורה על דחיית הערר.

ב"כ העורר בהסכמתה האדיבה, תמסור תוכן ההחלטה לעורר אשר טרם הועלה לדיון.

**ניתנה והודעה היום י' תמוז תשע"ד,
08/07/2014 במעמד הנוכחים.
יעקב פרסקי, שופט**